

Peter Cammaert: 'Op een nette en niet provocerende wijze zeg ik wat ik van iets vind.'

Foto: Peter Hamans

Voor honderd procent burgemeester

ROERMOND

Zijn postuur dwingt gezag af maar doet zijn burgemeesterschap dat ook? Verreweg de meeste politieke partijen in Roermond zeggen tevreden te zijn over waarnemend burgemeester Peter Cammaert (63). De VVD steigerde echter en zag de tussenpauze eerder dit jaar liever met gezwinde spoed via de achterdeur vertrekken. Inmiddels is de storm gaan liggen maar is de politieke veenbrand ook echt geblust? Met Peter Hamans evalueert Cammaert zijn eerste jaar in roerig Roermond.

Over het politieke klimaat in Roermond:

'Eh...moeilijk om hier iets over te zeggen. Als ik het positief benader, en dat doe ik, dan denk ik dat de gemeenteraad nog zoekende is. Medio dit jaar reageerde de VVD fel op mijn betoog dat het niet goed is om steeds terug te kijken naar het verleden. We moeten vooruit met deze stad, we moeten de vlucht naar voren nemen. De opmerking die ik maakte stond op zichzelf. Ik gaf duidelijk aan dat partijen best artikel 43-vragen mogen stellen, alleen, het moet natuurlijk niet te gek worden. Als je op voorhand weet dat een vraag niets oplost of alleen maar verdeeldheid zaait dan is dat verre van efficiënt. En is het mijn taak om daar dan iets over te zeggen. Daar is helemaal niets mis mee. Dat doe ik trouwens de hele dag. Op een nette en niet provocerende wijze zeg ik wat ik van iets vind. Of ik ben geschrokken van de reactie van de VVD? Nee, ik ben niet van marsepein. Ik ben wel wat gewend. Ik was eerder verbaasd en dacht: wat gebeurt er nou toch allemaal? Maar het is totaal geen issue meer, althans wat mij betreft niet. Natuurlijk zitten er onderling verschillen

in de gemeenteraad maar je moet ze niet groter maken dan ze zijn. Ik probeer verbindingen te leggen. Ik hoor ook wel links en rechts geluiden als zou de geest van Van Rey nog door dit huis zweven maar daar heb ik absoluut geen boodschap aan. Ik doe geen uitspraken over individuele politici. Ik ben er om deze stad verder te helpen. Punt uit.'

Over zijn (her)benoeming:

'Tja, hoe zoiets gaat? Het was tussen de middag, we wilden net gaan eten. De telefoon ging. De kabinetschef van de provincie Limburg aan de lijn, later nog gouverneur Bovens. 'Wil je naar Roermond komen?' Ze zochten iemand die elders bewezen had de job aan te kunnen en die het hele veld van het burgemeesterschap had afgeakkerd. In Velsen speelde ook een integriteitskwesitie, de crisis rond Willem Endstra, maar daar zeg ik verder niets over. Ook wilde Bovens iemand die op enige afstand van Limburg stond maar tegelijk wist wat die Limburgse cultuur inhoudt. Na één periode burgemeester te zijn geweest in Velsen stopte ik ermee. Ik wilde meer tijd voor mezelf hebben en aandacht

besteden aan mijn twee kleinkinderen die in het buitenland wonen. Ik wilde hen meer gaan zien maar daar is tot nu toe weinig van terecht gekomen.... Wel gaf ik aan klussen als waarnemer te willen doen. Inderdaad, men doet een beroep op mij, ik doe mijn werk en ben weer weg. Maar vluchtig is het absoluut niet. Nee, ik ben hier voor honderd procent burgemeester, voor minder doe ik het niet. Noem me ook geen waarnemend burgemeester, dat is slechts een administratief begrip. Ik ben burgemeester met een beperkt dienstverband. Het zou enkele maanden duren in Roermond, nu ben ik hier tot eind 2014. Ik had ook nee kunnen zeggen tegen een verlening. Ik heb het er nog even met mijn vrouw over gehad. Maar alle partijen wilden met mij verder. Wie ben ik dan om te vertrekken? En ik vind het eervol bovendien. Want vakmatig dient zich in Roermond alles aan wat een burgemeester zich maar kan wensen. Of de hand van Cammaert al zichtbaar is? Moet je aan anderen vragen. Ik onderhandel nu met minister Opstelten om de achterdeurproblematiek bij coffeeshops te regelen. Veel burgemeesters trekken gezamenlijk op. Samen met Paul Depla van Heerlen heb ik het initiatief genomen. En op de Donderberg ontwikkelen we actie. Niet langer pappen en nathouden. De gemeenteraad doet iets. Maar dat moet je niet de hand van Cammaert noemen. Dat doen we met z'n allen.'

Over Roermond en de veiligheid:

'Het klantgericht denken is tegenwoordig het toverwoord bij de gemeenten. Logisch, want wij hebben burgers veel te bieden. Maar de zwaarmacht is de klassieke overheidstaak. Dat wordt wel eens vergeten. Die taak past bij mij. Daar waar mensen geweld wordt aangedaan en hun integriteit wordt geschonden, dáár hebben wij de bevoegdheid om in te grijpen. Veiligheid is mijn vak. Integrale veiligheid is mijn passie. Als vicevoorzitter van het CNV onderhandelde ik met de top van Nederland. Met de SER, met het kabinet. Maar ik wilde terug naar de mensen, naar de belangenbehartiging. Mensen helpen die in de problemen zitten, dát is mijn drijfveer. Daarom ben ik burgemeester geworden. Iemand die de orde handhaaft en die structuur biedt. Ik heb een gelovige achtergrond, ben katholiek opgevoed. Ik werd destijds lid van het CDA in de volle overtuiging dat de overheid een schild moet zijn voor de zwakkeren. Anderzijds moeten mensen ook hun eigen verantwoordelijkheid nemen en bereid zijn om zich daarop te laten aanspreken. Het is afgezaagd, ik weet het, maar ik refereer toch aan John F. Kennedy die zei: kijk eerst wat je zelf kunt doen voordat je aanklopt bij iemand anders. Dat was toen een item en dat komt nu terug onder de noemer participatiemaatschappij. Ik ben dus bereid om buitengewoon veel ruimte te geven aan mensen en zal niet teveel hameren op procedures, dus een tamelijk liberaal beleid voeren. Maar het is wat mij betreft onmiddellijk einde

oefening als de regels worden overtreden. Ik steek mijn hand uit maar bijt er niet in want dan ben je bij mij aan het verkeerde adres. Een voorbeeld: als je in de horeca over de schreef gaat dan ga ik niet zitten millimeteren. Daar valt niet over te discussiëren. Daarom hebben wij café Spotlight in de Veldstraat voor een maand gesloten.'

Over de drugsoverlast:

'Het is toch te gek voor woorden dat bijna de helft van alle Kamerleden vóór een wettelijke achterdeurregeling bij pilots is. En dat door de coalitie een meerderheid verhinderd wordt! En dat die Opstelten vasthoudt aan repressie en een zero tolerantiebeleid en de achterdeurproblematiek niet wil regelen... ik kan kwaad worden over het onbegrip dat we bij hem tegenkomen. Als hij het heeft over de burgemeesters dan spreekt hij altijd over 'mijn mensen aan het front'. Dat zijn prachtige woorden, schitterend zelfs, maar hij geeft ons geen centimeter ruimte om bij coffeeshops te experimenteren met een gereguleerde levering aan de achterdeur. Zo schakel je wel 70 procent van de telers uit. Laat de telers maar naar het buitenland uitwijken en daar voor problemen zorgen. Dat is onze zaak verder niet, onze solidariteit houdt ergens op. Maar ik voorspel je: het huidige drugsbeleid gaat ten einde, Opstelten gaat verliezen.

Het is zaak dat we in Roer-

mond voeling houden met de wijken. De drugsoverlast hebben we nu goed in kaart gebracht maar we zitten in een dreigende situatie. Als het aantal klanten blijft groeien en dit leidt tot nog meer problemen, ja, dan zullen we ons heroriënteren en tot sluiting van coffeeshops moeten overgaan. Verplaatsing naar elders wordt bijzonder moeilijk zo niet onmogelijk, want een verhuizing naar de periferie levert onherroepelijk meer drugsrunners in het centrum op met alle gevolgen van dien. Nee, ik krijg geen punthoofd van dit onderwerp. Integendeel, dit is mijn vak. Een brandweerman zegt toch ook niet dat hij niet tegen vuur kan? Als burgemeester ben ik het afgelopen jaar letterlijk de wijken ingegaan. Naar de Donderberg, naar Hoogvonderen, de Venloseweg, ik ben bij coffeshop Skunk geweest, heb gepraat met de ondernemers van de Bakkerstraat die veel overlast ondervinden van illegale en agressieve straathandel. Ik heb gesproken met sleutelfiguren. Ik wil weten waar de mensen wonen die klagen, hoe ze wonen en welke overlast ze ondervinden. Als meneer X. van de Venloseweg belt dan wil ik weten wie dat is, welk gezicht bij die man hoort. Dat een burgemeester bij je langs komt wil niet zeggen dat je probleem ook wordt opgelost. Maar geef burgers in ieder geval het gevoel dat naar hen wordt geluisterd. Want we zullen er gezamenlijk werk van moeten maken.'

Peter Hamans